

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 33Dz/6/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9624200121
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viola Takáčová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:9624200121.1

Uznesenie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD., LL.M. a sudcov prof. JUDr. Juraja Vačoka, PhD. a Mgr. Kristíny Babiakovej, v právnej veci disciplinárne obvineného: P. L. E.D., E..F., prokurátor U. X. Q. J., na návrh U. X. Q. J., na začatie disciplinárneho konania pre disciplinárne previnenie podľa § 188 ods. 1 písm. a), ods. 2 zákona č. 154/2001 Z.z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení neskorších predpisov, o vylúčení sudcu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, takto

rozhodol:

Sudca Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky JUDr. Michal Matulník, PhD. je vylúčený z vykonávania úkonov disciplinárneho konania v disciplinárnej veci vedenej na Najvyššom správnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 32D/12/2024 podľa § 32 ods. 1 Trestného poriadku v spojení s § 4 a § 24 ods. 2 zákona č. 432/2021 Z.z. o Disciplinárnom súdnom poriadku.

odôvodnenie:

1. Najvyššiemu správnomu súdu Slovenskej republiky bol dňa 25. novembra 2024 doručený návrh U. X.K. Q. J. na začatie disciplinárneho konania proti P. L. E., E..F. (ďalej aj „disciplinárne obvinený“), prokurátorovi U. X. Q. J. pre disciplinárne previnenie podľa § 188 ods. 1 písm. a), ods. 2 zákona č. 154/2001 Z.z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení neskorších predpisov s tým, že navrhovaným disciplinárnym opatrením je preloženie na prokuratúru nižšieho stupňa. Disciplinárna vec bola náhodným výberom pridelená disciplinárnemu senátu 32D najvyššieho správneho súdu, ktorý o nej koná pod sp. zn. 32D/12/2024.

2. Dňa 27. novembra 2024 bolo najvyššiemu správnomu súdu doručené Oznámenie skutočností, pre ktoré je sudca vylúčený z prejednávania rozhodovania vo veci (oznámenie zaujatosti sudcu). Sudca Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky JUDr. Michal Matulník, PhD., člen disciplinárneho senátu 32D oznámil okolnosti a skutočnosti, ktoré môžu zakladať dôvod jeho zaujatosti ako sudcu disciplinárneho senátu. Konkrétne uviedol, že: „S P. L. E.D., E..F. sa poznám v podstate od rannej mladosti, tykáme si, náš vzťah by sa dal označiť ako priateľský. Pred jeho nástupom do funkcie špeciálneho prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry a pred mojím nástupom do funkcie sudcu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sme boli v sporadickom spoločenskom kontakte, spolupracovali sme taktiež ako advokáti. Skutočnosti uvedené v tomto odseku vyššie sú (aj vzhľadom na ich povahu) známe relevantnému okruhu osôb. Od môjho nástupu do funkcie sudcu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky nie som s P. L. E., E..F. v žiadnom kontakte. Skutočnosti uvedené vyššie som oznamoval aj vo veci vedenej na Najvyššom správnom súde Slovenskej republiky sp. zn. 32D/20/2021, kde ma námietkový senát z rozhodovania v predmetnej veci vylúčil“.

3. S odkazom na ustálenú judikatúru, či už Ústavného súdu Slovenskej republiky alebo Európskeho súdu pre ľudské práva možno uzavrieť, že pre vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania vo veci je rozhodné, ak možno mať so zreteľom na jeho pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom, pochybnosti o jeho nezaujatosti, dôvodnosť ktorých musí však vyplývať z objektívne preukázateľných skutočností. Neustrannosť treba skúmať z dvoch hľadísk, a to zo subjektívneho hľadiska neustrannosti, t.j. v danom prípade treba zistiť osobné presvedčenie sudcu prejednávajúceho prípad, a z objektívneho

hľadiska nestrannosti, t.j. v danom prípade treba zistiť, či sú poskytnuté dostatočné záruky pre vylúčenie akejkoľvek pochybnosti v danom smere. V prípade subjektívneho hľadiska nestrannosti sa nestrannosť sudcu predpokladá až do predloženia dôkazu opaku. Nestrannosť sudcu nespočíva len v hodnotení subjektívneho pocitu sudcu, či sa cíti, resp. necíti byť zaujatý, ale aj v objektívnej úvahe, či možno usudzovať, že by sudca zaujatý mohol byť. Za objektívne pritom nemožno považovať to, ako sa nestrannosť sudcu len subjektívne niekomu javí, ale to, či reálne neexistujú okolnosti objektívnej povahy, ktoré by mohli viesť k pochybnostiam o tom, že sudca určitým, nie nezaujatým vzťahom k veci pristupuje.

4. Vylúčenie sudcov z prejednávania a rozhodovania vo veci je nutné spájať nielen so skutočne preukázanou zaujatosťou, ale aj vtedy, ak možno mať čo i len pochybnosť o ich nezaujatosti [vid'. tiež zásady prijaté judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva najmä vo veci *Delcourt v. Belgicko*, podľa ktorých spravodlivosť nielenže musí byť poskytovaná, ale musí sa tiež javiť, že je poskytovaná („justice must not only be done, it must also be seen to be done“)]. Vec vedená pod sp. zn. 32D/12/2024 je navyše vecou s potenciálom pútať značný záujem nielen odbornej verejnosti. Uvedené má vplyv na to, že bez ohľadu na subjektívne vnímanie hľadiska nestrannosti zo strany sudcu, možno mať (v intenciách označenej judikatúry a tzv. teórie zdania) vzhľadom na vyššie opísaný vzťah s účastníkom konania a skoršie rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 32D/20/2021 pochybnosti o jeho nezaujatosti.

5. Podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku, ktorý sa podľa § 4 zákona č. 432/2021 Z.z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny súdny poriadok) použije v disciplinárnom konaní, je z vykonávania úkonov disciplinárneho konania vylúčený okrem iného sudca, u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnenom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní. Pomer sudcu k osobám uvedeným v citovanom ustanovení sa rozumie jeho vzťah k niektorej z uvedených osôb, ktorý môže vyvolať pochybnosti o nezaujatosti sudcu. Za takýto vzťah treba považovať najmä príbuzenský a rodinný pomer, no okrem iného môže ísť aj o priateľstvo. Pri posúdení, či tento pomer zakladá alebo nezakladá pochybnosti o nezaujatosti, nie je rozhodujúce iba subjektívne presvedčenie sudcu. Podstatné je tiež, či oznámené skutočnosti sú objektívne spôsobilé takéto pochybnosti vyvolať.

6. Nestrannosť sudcu treba skúmať z dvoch hľadísk, a to zo subjektívneho hľadiska nestrannosti, t.j. osobné presvedčenie sudcu prejednávajúceho prípad a z objektívneho hľadiska nestrannosti, t.j. či sú poskytnuté dostatočné záruky pre vylúčenie akejkoľvek legitímnej pochybnosti v danom smere. V prípade subjektívneho hľadiska nestrannosti sa nestrannosť sudcu predpokladá až do predloženia dôkazu o opaku (*Piersack v. Belgicko* - rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva z 1. októbra 1982).

7. K záveru o tom, že sudca je vylúčený, nie je potrebné, aby bolo preukázané, že je zaujatý. Na vylúčenie sudcu postačuje, ak je možné mať so zreteľom na jeho pomer k účastníkom, ich obhajcom, resp. k veci pochybnosti o jeho nezaujatosti, dôvodnosť ktorých musí vyplývať z objektívne preukázateľných skutočností (tzv. teória zdania). Nestrannosť sudcu nespočíva len v hodnotení subjektívneho pocitu sudcu, či sa cíti, resp. necíti byť zaujatý, ale aj v jeho objektívnej úvahe, či možno usudzovať, že by sudca zaujatý mohol byť. Nestrannosť sudcu je zvyčajne definovaná ako „absencia predsudku alebo zaujatosti v konkrétnej veci“. Za objektívny pritom nemožno považovať to, ako sa nestrannosť sudcu len subjektívne niekomu javí, ale to, či reálne neexistujú okolnosti objektívnej povahy, ktoré by mohli viesť k legitímnym pochybnostiam o tom, že sudca určitým, nie nezaujatým vzťahom, k veci pristupuje. Aj pri zohľadnení teórie zdania môže byť sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci iba v prípade, keď je celkom zjavné, že jeho vzťah k veci, k účastníkom alebo ich zástupcom dosahuje taký charakter a intenzitu, že aj napriek zákonom ustanovenej povinnosti nebude môcť rozhodovať „sine iura et studio“, teda nezávisle a nestranne. Nemožno prehliadať, že rozhodnutie o vylúčení sudcu predstavuje výnimku z významnej ústavnej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky).

8. Pre najvyšší správny súd pri vyhodnocovaní dôvodnosti uplatnenej námietky pre vylúčenie z vykonávania úkonov disciplinárneho konania boli relevantné skutočnosti v rovine subjektívnej zaujatosti, ako aj v rovine objektívneho testu, resp. v kontexte teórie zdania. Najvyšší správny súd zároveň uvádza, že sudca JUDr. Matulník oznámil rovnaké dôvody vo vzťahu k disciplinárne obvinenému aj v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 32D/20/2021, po posúdení ktorým bol uznesením sp. zn. 31Dz/1/2022 z 26. januára 2022 vylúčený z vykonávania úkonov v disciplinárnej veci vedenej pod sp. zn. 32D/20/2021.

9. Vzhľadom na vyššie uvedené dospel najvyšší správny súd k záveru, že skutočnosti, ktoré oznámil sudca JUDr. Matulník v námietke zaujatosti, zakladajú dôvod na jeho vylúčenie z vykonávania úkonov disciplinárneho konania v disciplinárnej veci vedenej na Najvyššom správnom súde Slovenskej republiky

pod sp. zn. 32D/12/2024 podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku v spojení s § 4 a § 24 ods. 2 Disciplinárneho súdneho poriadku.

10. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho správneho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.